

и по нови имении и че твърдѣ възможно е тозъ-часъ да почене бѣганъето на Османа, т. е. опитванъето му да си пробие пѣтъ прѣзъ руската обсадна армия. По десетъ часа вечеръта стига втори съгледникъ, потвърдява сѣщото и прилага, че войската на Османа е приготвена при мостоветѣ на Видъ. Подиръ нѣколко минути Скобелевъ получилъ телеграмма, че отъ къмъ противоположна страна се виждали много турски огньове, явление необикновено. Тамъ се дигала войската на Османа; — съгледниците не лъжали.

Полека се изминѣла нощъта. Снѣжната бура прѣстанѣла, по небето бърже се носяли тъмни облаци, които изведнѣжъ испускали и дъждъ, и снѣгъ наедно. Въ три часа прѣзъ нощъта се явява новъ съгледникъ и извѣстява Скобелеву, че турцитѣ испразнили Бжшинскитѣ редути. Той приложилъ, че турцитѣ скоро ще оставятъ всички позиции отъ къмъ Скобелевата страна. Съгледникътъ се съгласилъ да доведе рускитѣ войски до Грединскитѣ редути. Не слѣдъ много тѣзи непристъпни укрѣпления били въ рѣцѣтъ на Скобелева. Сега вече не можало да бѣде ни най-малко съмнѣние, че турцитѣ се дигатъ. Наставалъ рѣшителния моментъ. Скобелевъ поръчалъ на войската си да се укрѣпи добръ на тѣзи позиции за всѣки случай.

Утринната свѣтлина едвамъ се появявала. Сутринъта имало доволно мъгла и прѣдсказвала снѣгъ. Изведнѣжъ се раздава гърмежъ едноврѣменно изъ 30—40 топове, послѣ който се разлегналъ постояный, извѣстенъ и оглушителенъ екъ. Бойтъ се поченалъ. Гигантътъ, който се държалъ на едно мѣсто цѣли четири мѣсеца, се промѣквалъ прѣзъ мрѣжитѣ, въ които далъ възможность да го увиждъ; той самъ нападналъ на траншеитѣ и на прѣстѣнитѣ верки. Бойтъ се заловилъ на Софійския пѣтъ, отъ високитѣ рѣтове Опанецки и Трънски, на подножието на които тече Видъ. Отъ тѣзи рѣтове, като изъ вул-